

Det ledende nordiske nettstedet Kunstkritikk publiserer daglig kritikk, kommentarer og nyheter fra kunstfeltet. Updated daily, the Nordic contemporary art journal Kunstkritikk brings reviews, commentary and news.

Would you like to switch to the mobile version of the site? [Ja](#) [Nej](#)

[Kritik](#)[Kommentarer](#)[Nyheter](#)[Artiklar](#)[Arkiv](#)

Uppdaterat 13. april 15:54

[KUNSTKRITIKK.SE](#) [INTERNATIONAL EDITION](#)

[KUNSTKRITIKK.NO](#)

[KUNSTKRITIKK.DK](#)

Sök senast 20 maj!

Supermarket Art Fair 2018

Market Art Fair

Monopol 2018

Market, Monopol, Supermarket – Stockholm independent art fair, Stockholm

12. april - 15. april 2018

RELATERADE ARTIKLAR

[– För oss är Market del av en lokal förankring](#)

10.04.18

Det säger Nordenhakes gallerichef Ben Loveless, som menar att mindre konstmässor har en fortsatt viktig funktion när de stora mässorna får en allt mer dominerande ställning.

Kritik 13.04.18

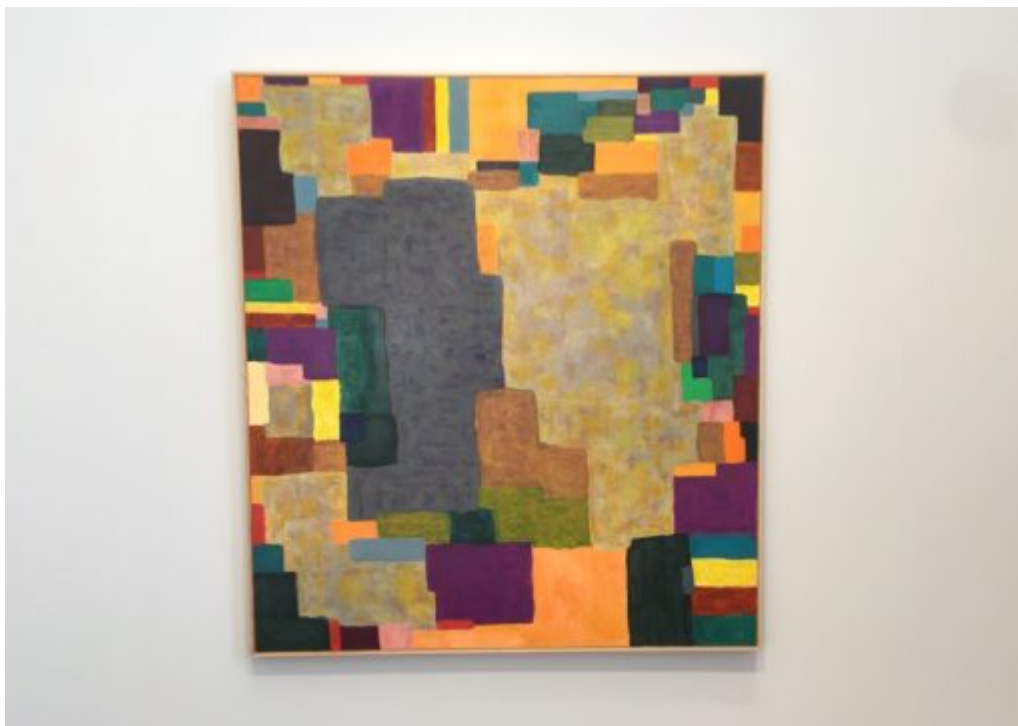
Snapshots fra Stockholm

Av [Frans Josef Petersson](#), [Jonas Ekeberg](#), [Lars-Erik Hjertröm Lappalainen](#) och [Pernille Albrethsen](#)

Fra VIP-åpningen av Market Art Fair 2018. Bak i bildet til venstre Tal Rs tresnitt-workshop i en blå hatt. Foto: Jonas Ekeberg.

Stockholms kunstmesser har flyttet rundt i øylandskapet i flere tiår, og er nå tilbake på parkområdet Djurgården. Den mest tradisjonelle messen, Market, er installert på Liljevalchs Konsthall, som er litt for liten for de 35 galleriene. På gårsdagens VIP-åpning bidro dette til en tett og intim atmosfære. Det er kanskje det messen trenger, for de helt store verkene og prosjektene finner man ikke her. I stedet viser gallerier fra hele Norden – og ett enkelt fra London – yngre og etablerte kunstnere med verk som passer bedre i privatsamlinger enn i store institusjoner. Det er ikke til hinder for at messen byr på en rekke vitale presentasjoner. Våre kritikere har tatt fotografiske og kritiske snapshots av sine favoritter, og har i tillegg besøkt den eksklusive sideutstillingen Monopol og den alternative kunstmessen Supermarket. I Stockholm finnes denne helgen også en hybridmesse med kunstgallerier og antikvitethandlere (C/O Stockholm) og en fotomesse – alt fram til søndag kveld.

Rolf Hansson, från serien *Hic et nunc*, 2018. Foto: Frans Josef Petersson.

Rolf Hansson
Galleri Andersson/Sandström, Stockholm
Market

Kanske är det dags att återupprätta geniet. Inte som ett manligt privilegium, utan som idén att följa en operonlig impuls som bara delvis tillhör en själv, men som ändå verkar inom en. Då är det bra att kunna dra sig undan ett tag, som den svenske målaren Rolf Hansson som nu gör sin första utställning på över tio år hos Galleri Andersson/Sandström i Stockholm. På konstmässan Market visas tre mellanstora målningar, och i lokalerna på Hudiksvallsgatan visas parallellt ett femtontal stora och små verk. På dukarna har olika färgfält fördelats över ytan, som om målningen var en upplöst mosaik som Hansson har försökt rekonstruera, men bara nått halvvägs. För vissa är det säkert en självupptagen gest, men för mig ser det ut som en försiktig, prövande hållning. Hansson verkar ha tittat på dukarna lika mycket som han har målat på dem. Ibland är det som om han har famlat mitt i, och kommit på avvägar. Andra gånger känns hela ytan som en utandning. Under decennierna kring millennieskiftet återkom Hansson till samma motiv under en längre period, som ett hus eller en trappa. Nu verkar han istället ha rört sig bakåt, och står helt utan idé om vad han ska måla. Det kan ses som en brist, eller, om man vill formulera det som något mer värdefullt, en oförmåga att släppa en ingivelse även om den inte nödvändigtvis kommer att leda till något. – *FJP*

Kirsten Ortwed, *Spinning Off*, 2017. Foto: Pernille Albrethsen.

Kirsten Ortwed
Galleri Susanne Ottesen, København
Market

Nogle kunstværker har det lettere på en proppet messeåbning end andre. I et hjørne af kunsthallen præsenterer Galleri Susanne Ottesen en håndfuld skulpturer af Kirsten Ortwed, som klarer postyret fint. Især den underfundige *Spinning Off* (2017), af brændt ler og et frottéhåndklæde, mestrer en svær cocktail af både humor og elegance. Keramikpølser virker altid. De fungerede i folkeskolen, men de holder særlig godt i hænderne på Ortwed, som har udført en lang lerpølse stablet i en opadgående spiralformation – lidt som begyndelsen på en stor håndlavet krukke, hvilket også svarer meget godt til dimensionerne. Det sribede retro-håndklæde, der nonchalant er slynget rundt om skulpturens bund, er både en slags beskyttende halstørklæde og et elegant draperi a la antikkens skulpturer. Striberne i håndklædet lægger sig desuden som en ydre spiralformation, der sætter ekstra fart i skulpturens opadskruende bevægelse. Med alt dette i gang er det klart, at *Spinning Off* har nok at tage sig til nede i hjørnet. – PA

Bo Bjerggaard og Helle Fibecker fra Galleri Bo Bjerggaard i Tal Rs håndfargede sofa på Market Art Fair 2018. Foto: Jonas Ekeberg.

Tal R
Galleri Bo Bjerggaard, København
Market

Det finnes forskjellige typer kunstnere. Noen bærer verdens problemer på sine skuldre. Andre er opptatt av å reformere den samme verdenen, mens noen tenker på det samme gudsforlatte stedet som sin lekeplass, og forsøker å gjøre det beste ut av det. Jeg ser definitivt for meg at Tal R tilhører den siste kategorien. På Galleri Bo Bjerggaards stand på Market har han kledd et helt rom i blått: Malerier på papp på veggene og en generøs, men ergonomisk meningsløs sofa kledd i håndfargede filleryer midt i rommet. Han har til og med satt opp en bod i en blå hatt ute i cafeen, der publikum for en billig penge kan få et tresnitt fra prosjektet som kalles «svensk matematik». Alt her handler om Sverige. Bortsett fra det ene maleriet som heter *det her er ikke Sverige*, er det svenske ord og svenske temaer: *svensk snö*, *svensk softice*, *svensk sex & samfund etc.* – alt malt i generøse paneler, noen abstrakte, eller design-lignende (moderne, praktisk design), et par lett figurative, og i de tilfellene er det en barnlig naivitet som Tal R ser i Sverige: båter, bygg og en hest som kunne vært hentet ut av en barnebok. Det er en flyt og en generøsitet og en livsglede i dette tørrvittige prosjektet, og så representerer de naturligvis en dansk manns kjærlig-ironiske blick på «det andre landet», det som ligger på den andre siden av sundet, der alt er likt som det stedet han selv bor, men likevel forskjellig, et sted man knapt kan forstå men som man likevel kjenner altfor godt. – *JE*

Ernst Elis Eriksson, *desomallamina... älvore...*, 1963. Foto: Jonas Ekeberg.

Ernst Elis Eriksson
 Bohman-Knäpper, Stockholm
 Market

En av gledene med kunstmesser er å oppdage nye kunstnerskap med unge såvel som gamle, eller til og med døde kunstnere. Jeg har åpenbart sovet i timen, for Ernst Elis Eriksson (1906-2006) var ukjent for meg inntil jeg kom over Bohman-Knäppers fine presentasjon av seks små collager eller relieffer fra 1962/1963 og et større verk fra 1987/1992. Dette er hva OEI-redaktør Jonas (J) Magnusson kanskje ville kalle språkmaterialisme (eee, som han kaller seg, var dyslektiker) artikulert i papp og papir med en enkelhet og direkthet som tilhører modernismen og 1900-tallet på sitt beste. I *desomallamina... älvore...* fra 1963 kan vi blant erotiske figurasjoner (en rumpe, en penis) lese språklige fragmenter som «javillinte... ädej», «komdå till mej å du har jum» og kjærlighetserklæringen «deenorntvadue». Jeg kjenner ikke kunstnerens produksjon eller marked i detalj (det kan være oversvømt av arbeider), men om jeg var kunstsamler med interesse for modernisme så ville jeg være lykkelig over å finne disse arbeidene som gir en slik direkte og uutgrunnelig tilgang til en mental tilstand som tilhører det samfunnet som gikk forut for vårt eget. – *JE*

Johanna Gustafsson Fürst, *Hopp och disciplin*, 2018. Foto: Pernille Albrethsen.

Johanna Gustafsson Fürst
Belenius, Stockholm
Monopol

Som havde en hest løbet så stærkt på et så brændende underlag, at hestekoene nærmest var smeltet undervejs og trukket lange jernspor efter sig. Sådan fremstår Johanna Gustafsson Fürsts *Hopp och disciplin* (2018), som galleri Belenius viser som del af Monopol – en messe arrangeret af de tre svenske gallerier Belenius, Elastic og Johan Berggren, der, i stedet for adskilte båse, præsenterer deres salgsværker i skikkelse af en velkomponeret gruppeudstilling. Fürsts værk hænger på en græsgrøn væg, som egentlig er forberedt til museets næste udstilling, men en baggrund af håbets farve passer fint til et værk, som indeholder hele syv lykkebringende hesteko, der hænger på en række. Det, som umiddelbart fremstår som langstrakte fartspor, er i virkeligheden fægtekårder svejset på de brugte hesteko. Heste udjokker åbenbart deres sko ligeså forskelligt, som mennesker gør det. Også kårdernes længder er afhængige af, hvor på klingen spidsen er knækket af under fægtningen. *Hopp och disciplin* er en enkel fusion af to disciplinerede praksisser og med så meget indbygget aktion, at man midt i al VIP-virakken næsten hører klaprende klonk-klonk og fægtende kling-klang. – PA

Installationsvy från Tegen2s utställning med verk av Gunilla Sköld Feiler och Kent Klich.

Dror Feiler och Gunilla Sköld Feiler
Tegen 2, Stockholm
Supermarket

I det konstnärdrivna Stockholmsgalleriet Tegen2s utställning på Supermarket finns en video med små plingande klockor som plötsligt väcker liv i min tröga, mässbesökande kropp. Klockorna är filmade underifrån, och blir en perfekt modell för hur konsten ofta tänks fungera politiskt genom att väcka oss ur vardagens slummer och få oss att se tillvaron ur en annan synvinkel. Det fungerar, tror jag, eftersom paret bakom verket, musikern Dror Feiler och konstnären Gunilla Sköld Feiler, som också står bakom Tegen2, inte vill undervisa oss. Deras hållning är inte didaktisk, utan aktivistisk och välkänt Israelkritisk. Intill klockorna hänger en serie akvarellmålningar av Sköld Feiler som visar mänskliga ansikten svävande mot papprets vita bakgrund, och mitt emot en video uppdelad i nio separata bildtytor som visar damma ödsliga landskap. Plötsligt rör sig en ryttare genom en av bilderna, och sedan genom nästa. Det är ett verk av dokumentärfotografen Kent Klich, som visar vad som är kvar av ett flygfält i Gaza efter de israeliska bombningarna. Vad vi ser är människor som tränar sina hästar på fältet, men det viktiga är vad vi inte ser, nämligen de flygplan som en gång brukade landa här. Vad vi inte ser är med andra ord vad vi redan vet, nämligen att Israel kontrollerar luften och begränsar varje transport in eller ut ur landet. Livet fortsätter men avgränsas bortom vanliga sociala och juridiska kategorier. Utställningen är inte bara en påminnelse, utan en utsträckning i rummet av den upplevelsen. – *FJP*

Steinunn Gunnlaugsdottir, *Democracy is a hot dog – Rainbow of choises*, 2018.
Foto: Lars-Erik Hjertström Lappalainen.

Steinunn Gunnlaugsdottirs
Ekkisens Art Space, Reykjavik
Supermarket

Det stora skeendet i samtiden är kanske totalitarismens stillsamma men explosionsartade utbredning. När opinionen inte är i de styrandes favör kan mittenpolitiska människor idag öppet säga att demokratin måste begränsas. Jag kom att tänka på det inför den isländske konstnären Steinunn Gunnlaugsdottirs *Democracy is a hot dog – Rainbow of choises* på årets Supermarket. Det är en stor regnbågsformad väggmålning gjord av senap, ketchup, majonnäs, bitar av korv och bröd. I ändarna har materialet runnit ned och ligger som två spyor på golvet. Precis innan jag ser den har en av mäsddirektörerna varit där och lämnat en handskriven lapp: «OK, sorry but you just have to clean this up. The smell is so disgusting and a pain for all your colleagues/Andreas». Jo, lukten är som i en vanlig korvkiosk och leder möjligtvis tankarna till att lokalen vi vistas i fram tills alldeles nyligen var ett slakthus. Men jag ska inte böla om intolerans, för som bild av vår samtid är det här verket nu helt perfekt! Demokrati är en bra idé men den stinker faktiskt, och dessutom är kollegial hänsyn betydligt viktigare än ideal hit och dit. Demokratin, vilken party pooper bland oss jämlika! – *LEHL*

Från projektet *Participativ kritik* i regi av Kritikklubbet. Foto: Lars-Erik Hjertröm Lappalainen.

Kritikklubbet
Supermarket

Kritikklubbet är en experimentell plattform för estetisk kritik som drivs av Bonniers i samarbete med Södertörns högskola och andra utbildningsinstitutioner. De ger ut böcker, anordnar seminarier, gör saker på nätet osv. I årets Supermarket deltar de med ett projekt om «participativ kritik»: i deras bås kan man låna en dator och få skriva konstkritik om något som finns på Supermarket, upp till 700 nedslag. Dagligen publiceras bidrag i en trycksak. Idén, tänkte jag, luktar nyliberal aktiveringsstrategi som likt så mycket annat kommer göda populism och kommentarfältssubjektivitet istället för demokrati och medborgarskap. Det är för tidigt att säga något om den saken, men första dagens resultat är häpnadsväckande. Det finns i vissa texter en fantastisk råhet som inte har med elakhet att göra utan mer med ursprunglighet eller saklighet. Här och där får jag för mig att det är en oförstörd sanning som förmedlas, som vi kritiker genom våra system inte skulle få till. Kritikklubbet bad om recensioner av verk, men får ändå in övergripande tolkningar av mässan: «det står allt klarare att det är det uppenbara som står på spel denna gång [...] i många verk som vet så jävla väl inte bara vad de själva vill och tycker och står för, utan också vad publiken vill och tycker och står för». Signatur: Magdalena. Jag har aldrig förstått varför Supermarket har ett mässformat, nu tror jag att jag kanske fattar. – *LEHL*

[Visa kommentarer \(0\)](#)[Dölj kommentarer](#)[Skriv en kommentar](#)[Skriv ut](#)[e-post](#)
[Dela](#)

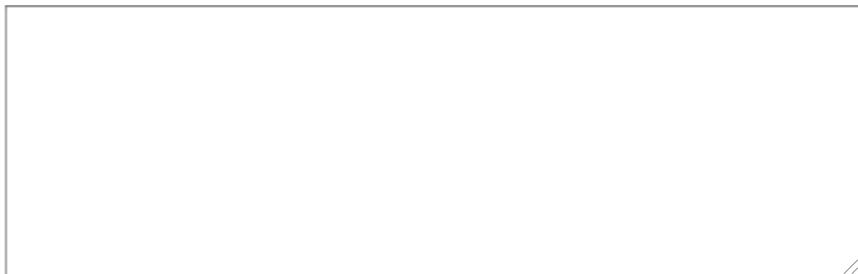
Sök senast 20 maj!

Skriv en kommentar

Name (only post under your real name are allowed)*:

E-post (visas inte)*:

Kommentar*:

[Send](#)

Læserindlæggene er en vigtig del af Kunstkritikk. Vi er derfor meget glade for at du bidrager til vores læserforum. Vi beder alle følge vanlige regler for høflighed. Husk at du er ansvarlig for dine egne indlæg. Vi godtager derfor kun indlæg under fuldt navn.

Redaktionen læser ikke indlæg før publicering, men følger debatten fortløbende. Vi forbeholder os ret til at fjerne indlæg som er usaglige, indeholder personangreb eller som vi af andre grunde finder upassende. Dette sker uden forhåndsvarsel, og efter skønsbaserede vurderinger foretaget af redaktionen. I læserindlæg godtages kun tekst, ingen billeder, video, html-kode el. lign. Lykke til med debatten!

[Sök](#)

[SENASTE|MEST LÄSTA|LÄSARINLÄGG](#)

[Den väsentliga färgen](#)

18.04.18

Vad betyder det att tänka samhället estetiskt? En utställning med Camilla ...

[Udiagnostiserte kroppar](#)

18.04.18

De mest effektfulle bildene i Sille Storiholes kortfilm om tenåringsjenter med ...

[– Det er viktig at Kunstkritikk finnes](#)

17.04.18

På Stiftelsen Kunstkritikks årsmøte ble Bente Riise, generalsekretær i Norsk ...

[Længe leve småtingsafdelingen!](#)

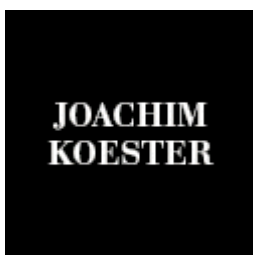
17.04.18

Lasse Krog Møllers retrospektive udstilling på Kunsthal Aarhus er dels et kup ...

[Rennestenspoeten](#)

16.04.18

Gerasimos Floratos' malerier har trukket inn fra New Yorks gatehjørner til ...

[Om Kunstkritikk](#)

|

[Kontakt](#)

|

[RSS-FEED](#)

|

[Redaktion](#)

|

[Skribenter](#)

|

[Annonseinformation](#)

|

PRENUMERERA PÅ NYHETSBREV:

[Submit](#)

|

FACEBOOK PAGE

Twitter

Kunstkritikk utgis av Stiftelsen Kunstkritikk ISSN 1504-0925

Svensk redaktör: Frans Josef Petersson post@kunstkritikk.se

Chefredaktör: Jonas Ekeberg

Kunstkritikk arbejder efter den norske «Vær Varsom-plakat» for god presseskik

Kunstkritikk støds av Norsk kulturråd, Utenriksdepartementet, Fritt Ord, Bildende Kunstneres Hjelpfond, Nordisk Kulturfond, Statens Kunstfond i Danmark, Statens Kulturråd i Sverige och Svenska kulturfonden i Finland.